

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Emila Bdžocha a sudcov JUDr. Martina Piovartsyho a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí 26. júna 2012 v Bratislave v trestnej veci obvineného **J. K. a spol.**, pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák., o dovolaní obvineného J. K. podanom prostredníctvom obhajcu Mgr. J. L. proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 21. mája 2009, sp. zn. 3To/16/2009, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného J. K. **sa odmieta.**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza z 3. decembra 2008, sp. zn. 3T/262/2007 bol obvinený J. K. uznaný za vinného zo spáchania zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

dňa 16. apríla 2007 v presne nezistenom čase po 22.00 hod. po predchádzajúcej dohode v úmysle získať finančné prostriedky, v parku nachádzajúcom sa medzi ulicami A. H., B., Š. a G. Š. v P. v čase, keď Š. T. vykonával v kríkoch malú potrebu, ho obvinený J. K. udrel spojenými rukami zozadu do zadnej časti hlavy a krku, v dôsledku čoho Š. T. spadol na zem, kde mu obžalovaná M. Š. prehládala vrecká nohavíc a z ľavého predného vrecka mu odcudzila 10 ks bankoviek po 500,- Sk (16,60 €), po čom obaja obžalovaní ušli, čím spôsobili Š. T. škodu vo výške 5.000,- Sk (165,97 €),

pričom obžalovaný J. K. sa uvedeného skutku dopustil, hoci už bol rozsudkom Okresného súdu v Martine, sp. zn. 4 T 41/87, zo dňa 6. októbra 1987, ktorý nadobudol

právoplatnosť dňa 5. novembra 1987, odsúdený za trestný čin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2, § 234 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 k trestu odňatia slobody vo výmere 4 roky nepodmienečne so zaradením do II. nápravno-výchovnej skupiny, z výkonu ktorého bol prepustený na slobodu dňa 2. januára 1990 a hoci už bol rozsudkom Okresného súdu v Žiline, sp. zn. 3 T 67/2003, zo dňa 19. februára 2004, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 25. marca 2004, odsúdený aj za trestný čin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2, § 234 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 k súhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 4 roky nepodmienečne so zaradením do II. nápravno-výchovnej skupiny, z výkonu ktorého bol podmiennečne prepustený dňa 1. augusta 2006 na základe rozhodnutia Okresného súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 4 Pp 94/2006.

Za to mu bol podľa § 188 ods. 1 Tr. zák a § 47 ods. 2 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody na doživotie, z výkonu ktorého podľa § 67 ods. 3 Tr. zák. nemôže byť podmiennečne prepustený, pričom podľa § 48 ods. 3 písm. a/ Tr. zák. bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. boli obvinený J. K. spolu s obvinenou M. Š. zaviazaní k povinnosti spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému Š. T. škodu vo výške 5.000,- Sk (165,97 €).

Napadnutým uznesením Krajského súdu v Trenčíne bolo odvolanie obvineného J. K. proti vyššie uvedenému rozsudku okresného súdu podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuté.

Obvinený J. K. písomným podaním z 23. marca 2012, podal prostredníctvom ustanoveného obhajcu Mgr. J. L. proti uvedenému uzneseniu krajského súdu dovolanie, ktoré obsahovo doplnil písomným podaním z 10. mája 2012.

V dovolaní poukázal na naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. a navrhol, aby dovolací súd podľa § 386 ods. 2 Tr. por. napadnuté uznesenie, ako i rozsudok okresného súdu zrušil a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal súdu prvého stupňa, aby vec v potrebnom rozsahu znova prerokoval a rozhodol.

Zásadné porušenie práva na obhajobu videl dovolateľ v tom, že na hlavnom pojednávaní 3. decembra 2008 došlo k prerušeniu záverečnej reči jeho obhajcu zo strany súdu, v momente, keď sa v nej vyjadroval k záverečnej reči prokurátora. Hoci následne bola jeho obhajcovi daná možnosť na doplnenie záverečnej reči o skutočnosti, ktoré v nej chcel uviesť pred jej prerušením, išlo o nesprávny procesný postup, pretože povinnosťou predsedu senátu bolo vyzvať obhajcu na prednesenie záverečnej reči od začiatku. Napriek tomu, že nezákonnosť zásahu do záverečnej reči obhajcu skonštatoval v odôvodnení napadnutého uznesenia i krajský súd, nebol v odvolacom konaní prvostupňový rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. a/ Tr. por. zrušený.

V doplnení dovolania obvinený J. K. poukázal na skutočnosť, že jeho obhajca požiadal okresný súd o zaslanie zápisníc a zvukových záznamov z hlavných pojednávaní, avšak tieto mu do dňa keď podával odvolanie proti prvostupňovému rozsudku (do 14 dní od vyhlásenia rozsudku) doručené neboli, čím tiež prišlo k zásadnému porušeniu práva na obhajobu a k naplneniu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Prvostupňový súd v súlade s § 376 Tr. por. doručil dovolanie obvineného J. K. i jeho doplnenie na vyjadrenie poškodenému Š. T. a okresnej prokuratúre Prievidza. Prokurátor okresnej prokuratúry v písomných vyjadreniach z 27. apríla 2012 a z 25. mája 2012 uviedol, že s dôvodmi dovolania sa nestotožňuje, nakoľko okresný súd obhajcovi obvineného umožnil, aby v prerušenej záverečnej reči pokračoval, čo však tento odmietol a súdu tak nezostávalo nič iné, len toto jeho vzdanie sa práva na záverečnú reč akceptovať. Ďalej poukázal aj na skutočnosť, že z obsahu súdneho spisu vyplýva, že obhajca obvineného prevzal nahrávky z hlavného pojednávania spolu so zápisnicami 22. decembra 2012 a písomné vyhotovenie rozsudku prevzal 29. decembra 2012. Navrhol preto, aby dovolací súd dovolanie obvineného v zmysle § 392 ods. 1 Tr. por. zamietol. Poškodený sa v stanovenej lehote k podanému dovolaniu nevyjadril.

Po tomto postupe predložil okresný súd dovolanie Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že dovolanie proti napadnutému uzneseniu je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h/ a § 566 ods. 3 Tr. por.) a bolo podané

oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 2 Tr. por.). Dovolanie súčasne spĺňa podmienky uvedené v § 372 až § 373 Tr. por., ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Tr. por.

Dovolací súd po preskúmaní spisového materiálu však zistil, že dovolateľom namietaný dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. v posudzovanom prípade naplnený nebol a preto je ho potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu.

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 .

Pokiaľ ide o dovolacie námietky zakladajúce podľa obvineného naplnenie dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., nutno podotknúť, že dôvodom pre podanie dovolania podľa písm. c/ § 371 ods. 1 Tr. por. je, že zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu. Pod pojmom zásadné porušenie práva na obhajobu mal zákonodarca na mysli, že v konaní boli najmä porušené ustanovenia o povinnej obhajobe. Táto podmienka dovolania je spravidla splnená vtedy, ak obvinený po určitú časť trestného konania nemal obhajcu, napriek tomu, že ho mal mať, ak orgány činné v trestnom konaní alebo súd v tomto čase aj skutočne vykonávali úkony trestného konania, ktoré smerovali k vydaniu meritórneho rozhodnutia, ktoré bolo dovolaním napadnuté.

K porušeniu práva na obhajobu zásadným spôsobom by v súvislosti so záverečnou rečou obvineného, resp. jeho obhajcu prišlo nepochybne vtedy, ak by súd týmto osobám neudelil slovo na prednesenie záverečnej reči. Z obsahu procesného spisu a zo zvukového záznamu z hlavného pojednávania konaného 3. decembra 2008 vyplýva, že v posudzovanej veci bolo obhajcovi obvineného J. K. udelené slovo na prednesenie záverečnej reči. V jej priebehu predsedníčka senátu okresného súdu prerušila záverečnú reč obhajcu v momente, keď popisoval obsah obžaloby, teda do nej podľa názoru dovolacieho súdu

zasiahla v rozpore s § 274 ods. 4 Tr. por., pretože obhajca svojim prednesom nevybočoval z rámca prejednávanej veci. Po tomto prerušení obhajca pokračoval v prednese záverečnej reči a keď po zaprotokolovaní jej obsahu do zápisnice o hlavnom pojednávaní vyhlásil, že pôvodne chcel uviesť viac, poskytla mu predsedníčka senátu možnosť, aby tak urobil. Túto však obhajca odmietol využiť s odôvodnením, že prišlo k porušeniu Trestného poriadku.

K namietanému porušeniu práva na obhajobu zásadným spôsobom preto v posudzovanej veci neprišlo, nakoľko procesné pochybenie okresného súdu v dôsledku prerušenia záverečnej reči obhajcu v rozpore s ustanovením § 274 ods. 4 Tr. por. predstavovalo odstrániteľnú vadu konania, ktorá bola následne aj odstránená poskytnutím možnosti na doplnenie záverečnej reči obhajcu. Pokiaľ obhajca obvineného takúto možnosť odmietol využiť nezostávalo súdu nič iné, len toto jeho vzdanie sa práva na doplnenie záverečnej reči akceptovať, ako na to správne poukázal prokurátor vo svojom vyjadrení k dovolaniu .

Argumentácia dovolateľa, že k naplneniu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. prišlo tým, že okresný súd jeho obhajcovi nezaslal zápisnice a zvukové záznamy z hlavných pojednávaní do dňa keď obhajca podával odvolanie proti prvostupňovému rozsudku (t.j. do 14 dní od vyhlásenia rozsudku), je celkom zjavne nepriliehavá, nakoľko z obsahu procesného spisu dovolací súd zistil, že obvinený J. K. podal proti tomuto rozsudku odvolanie ihneď po jeho vyhlásení, ako to vyplýva zo zápisnice o hlavnom pojednávaní (č. l. 454 spisu), pričom jeho obhajca v podaní zo 17. decembra 2008 podané odvolanie iba písomne odôvodňoval.

Podľa § 55 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 543/2005 Z. z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy, Špeciálny súd a vojenské sudy v znení účinnom do 31. januára 2009 (ďalej len „Spravovací a kancelársky poriadok“), ak účastník konania alebo strana v konaní požiada o kópiu zápisnice o súdnom pojednávaní po skončení súdneho pojednávania, súd mu ju vydá bezodkladne po uhradení vecných nákladov spojených s vyhotovením kópie zápisnice.

Citovaným ustanovením Spravovacieho a kancelárskeho poriadku sa však okresný súd dôsledne neriadil, nakoľko kópie zápisníc a zvukových záznamov z hlavných pojednávaní

obhajcovi obvineného vydal ešte pred uhradením vecných nákladov spojených s ich vyhotovením. Z obsahu procesného spisu vyplýva, že kópie zápisníc a zvukových záznamov z hlavných pojednávani boli na základe nariadenia predsedníčky senátu okresného súdu z 12. decembra 2008 vyhotovené 15. decembra 2008, pričom 16. decembra 2008 boli poštou zaslané obhajcovi obvineného J. K. spoločne s poštovou poukážkou na 24,- Sk a obhajcovi boli doručené 22. decembra 2008.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v tejto súvislosti uvádza, že povinnosťou okresného súdu nebolo doručiť obhajcovi obvineného J. K. kópie zápisníc a zvukových záznamov z hlavných pojednávani v lehote 14 dní od vyhlásenia rozsudku, ako sa to mylne domnieva dovolateľ, nakoľko v zmysle Spravovacieho a kancelárskeho poriadku mal súd najprv vyčíslíť vecné náklady spojené s ich vyhotovením, oznámiť ich výšku obhajcovi, vyčkať na ich uhradenie a až potom ich vyhotoviť a zaslať poštou. Pokiaľ sa súd rozhodol vydať kópie zápisníc a zvukových záznamov z hlavných pojednávani obhajcovi ešte pred uhradením vecných nákladov spojených s ich vyhotovením a tieto po 13 dňoch od oznámenia požiadavky obhajcu aj odoslal poštou, možno uzavrieť, že konal urýchlene, bez splnenia zákonných podmienok na ich zaslanie, teda konal nad rámec práva obvineného na obhajobu a nie ako sa domnieva obvinený, že porušil jeho právo na obhajobu a už tobôž nie zásadným spôsobom.

Za toho stavu Najvyšší súd Slovenskej republiky o dovolaní obvineného rozhodol na neverejnom zasadnutí tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Protí tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 26. júna 2012

JUDr. Emil B d ž o c h, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Gabriela Véghová